

Sygn. akt II K 34/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 03/06/2022 r.

Sąd Rejonowy w Chełmnie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący - Sędzia Agata Makowska - Boniecka

Protokolant - st. sekr. sądowy B. M.

przy udziale Prokuratora - R. M.

po rozpoznaniu w dniu 03/06/2022r.

sprawy:

B. S. (1)

s. D. i A. z domu C.

ur. (...) w C.

oskarżonego o to, że:

w dniu 14 grudnia 2021 r. w C. przy ul. (...) posiadał amunicję w postaci sprawnego naboju 7,62 mm wz. 43 z pociskiem PS, który jest nabojem szczególnie niebezpiecznym bez wymaganego zezwolenia,

tj. o czyn z art. 263 § 2 kk

orzeka:

1. umarza postępowanie karne wobec stwierdzenia, że społeczna szkodliwość czynu popełnionego przez oskarżonego B. S. (1) z art. 263 § 2 k.k. jest znikoma,
2. na podstawie art. 45a § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodu rzeczowego w postaci jednej sztuki amunicji, tj. naboju 7,62 mm wz. 43 z pociskiem PS i zarządza jego zniszczenie,
3. kosztami procesu poniesionymi w sprawie obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	<i>II K 34/22</i>	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie			

do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wnioski o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	B. S. (1)	W dniu 14 grudnia 2021 r. w C. przy ul. (...) posiadał amunicję w postaci sprawnego naboju 7,62 mm wz. 43 z pociskiem PS, który jest nabojem szczególnie niebezpiecznym bez wymaganego zezwolenia, tj. czyn z art. 263 § 2 kk	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
W dniu 14 grudnia 2021 r. funkcjonariusze Policji ujawnili w miejscu zamieszkania B. S. (1) nabój o kalibrze 7,62 mm do karabinu AK	1. wyjaśnienia oskarżonego 2. zeznania świadka R. B.	11,17, 104v 7 5-6, 25-26,	

<p>47. Jak wynikało z treści opinii biegłego była to amunicja w postaci sprawnego naboju 7,62 mm wz. 73 z pociskiem PS o charakterze szczególnie niebezpiecznym. B. S. (1) wszedł w posiadanie naboju w ten sposób, że w 2020 r. podczas strzelania na strzelnicy w miejscowości R. wykorzystał moment, gdy prowadzący szkolenie coś tłumaczył innemu uczestnikowi strzelania i w trakcie ładowania broni, z której mieli strzelać, wziął 1 sztukę amunicji tylko i wyłącznie na pamiątkę - to był nabój od AK 47. Ten nabój od przeszło roku stał u niego w pokoju na półce jak ozdoba, był zabrany ze strzelnicy tylko i wyłącznie w tym celu jako ozdoba – pamiątka. Został ujawniony przypadkowo, w związku z czynnościami wykonywanymi do sprawy (...) - o Ds. 376.2021.</p>	<p>3. protokoły zatrzymania rzeczy, przeszukania, oględzin</p> <p>4. opinia biegłego z zakresu broni</p> <p>5. akta postępowania przygotowawczego</p> <p>Ds. 376.2021</p>	<p>31-36</p> <p>50-53</p>	
<p>B. S. (1) ma (...) lat, jest bezdzietnym kawalerem pozostającym na utrzymaniu rodziców, jest uczniem(...)klasy Technikum (...) w C. w klasie o profilu(...). Po ukończeniu tej szkoły planuje zdawać do Wyższej Szkoły (...), a następnie chciałby zostać zawodowym żołnierzem. Od wielu lat hobbistycznie interesuje się militariami i wojskowością. Szkoła została zawiadomiona o toczącym się wobec niego</p>	<p>6. dane o karalności</p> <p>7. wyjaśnienia o-go</p> <p>8. akta postępowania przygotowawczego</p> <p>Ds. 376.2029.</p> <p>9. wywiad środowisk.</p>	<p>48</p> <p>11,17, 104</p> <p>88-89</p>	

<p>postępowaniu karnym i nie usunęła go z listy uczniów. Wyciągnięto wobec niego konsekwencje w postaci zakazu uczestnictwa w szkolnym obozie.</p> <p>Toczące się przeciwko B. S. postępowanie karne o czyn z art. 288 § 1 k.k. polegający na uszkodzeniu mienia, tj. pomalowaniu elewacji budynków mieszkalnych wielorodzinnych w C. przy ul. (...) za pomocą farby w spray'u w nocy z 30.09.2021 r. na 1.10.2021 r., w wyniku czego powstały straty w kwocie 6.245,13 zł, zostało umorzone na podstawie art. 17 § 1 pkt 10 k.p.k. wobec cofnięcia przez pokrzywdzonego wniosku o ściganie (postanowienie z dnia 27.12.2021 r.)</p>			
<p>1.2. Fakty uznane za nieudowodnione</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</p>	
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	

2. OCENA DOWODÓW			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1	1-9	<p>Przy ustaleniu stanu faktycznego Sąd uwzględnił wyjaśnienia oskarżonego i zeznania świadka w zakresie opisanych przez nich okoliczności zdarzenia, gdyż są one zgodne z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym w postaci dokumentów, takich jak m.in. dokumentacja fotograficzna oraz opinii biegłego. Wyjaśnienia oskarżonego i zeznania świadka były ze sobą zbieżne, logiczne, a oskarżony nie kwestionował żadnego z dowodów. Sąd uwzględnił dokumenty zgromadzone w sprawie, nie znajdując podstaw dla podważenia waloru ich wiarygodności, albowiem wystawione zostały one przez osoby lub instytucje do tego uprawnione z zachowaniem przewidzianych ku temu procedur, a ich treść nie była w toku postępowania kwestionowana przez strony. Sąd uznał za miarodajną opinię biegłego z zakresu broni,</p>	

		albowiem sporządzona została po przeanalizowaniu dostępnego materiału dowodowego i wnioski zawarte w opinii są tego logiczną konsekwencją. Opinia biegłego była jasna, pełna i rzetelna, a żadna ze stron jej nie kwestionowała.	
2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		

Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
	3.4. Umorzenie postępowania	1	B. S. (1)
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
<u>Kodeks karny</u> przewiduje trzy kolejne poziomy "społecznej szkodliwości czynu": 1) "znikomy" (art.			

1 § 2 k.k., art. 100 k.k.); 2) "nieznaczny" (art. 59 k.k., art. 66 § 1 k.k.); 3) "znaczny" (art. 94 § 1 k.k.). Znikoma szkodliwość społeczna czynu to kategoria wybitnie ocenna. Konsekwencją tego jest to, iż nie da się ściśle określić w ustawie kiedy taka znikomość zachodzi. Art. 115 § 2 k.k., który zawiera zamknięty katalog kryteriów oceny stopnia szkodliwości społecznej czynu, nie pozostawia wątpliwości, że dominujące znacznie mają okoliczności z zakresu strony przedmiotowej, do której dołączono tylko dwie przesłanki strony podmiotowej (postać zamiaru i motywację sprawcy), a pominięto natomiast okoliczności związane z samym podmiotem czynu, tj. sprawcą, takie jak: wiek, opinia, właściwości i warunki osobiste, które wpływają na wymiar kary (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 czerwca 2008 r., V KK 1/08, OSNKW 2008 r., Nr 9, poz. 75). W orzecznictwie zasadnie podkreśla się, iż ocena stopnia społecznej szkodliwości konkretnego zachowania powinna być oceną całościową, uwzględniającą okoliczności wymienione w art. 115 § 2 k.k., nie zaś sumą, czy pochodną ocen cząstkowych takiej

czy innej "ujemności" tkwiącej w poszczególnych okolicznościach i dlatego też, jeżeli w art. 1 § 2 k.k. mówi się o znikomej społecznej szkodliwości czynu, to wymóg znikomości dotyczy społecznej szkodliwości ocenianej kompleksowo, nie zaś jej poszczególnych czynników (por. wyrok SN z dnia 10 lutego 2009 r., WA 1/09, OSNwSK 2009 r., poz. 343). Innymi słowy dla uznania, że stopień szkodliwości społecznej czynu jest znikomy nie jest konieczne, aby ta znikomość była obustronna, tzn. aby dotyczyła ona zarówno strony przedmiotowej, jak i podmiotowej. Chodzi bowiem o pewną wypadkową elementów składających się na społeczną szkodliwość konkretnego czynu zabronionego (wyrok SN z dnia 28 sierpnia 2003 r., III KK 45/03, OSNwSK 2003 r., poz. 1857). W sprawie oskarżonego B. S. (1), z pewnością nie wchodzi w grę rozmiar wyrządzonej lub grożącej szkody, gdyż tego nie dotyczy przepis art. 263 § 2 k.k. i to nie zostało ujęte w znamionach tego przestępstwa. Jeżeli natomiast chodzi o rodzaj i charakter naruszonego lub zagrożonego dobra, to zwrócić należy uwagę, że przedmiotem ochrony art. 263§2 kk jest porządek publiczny. Przy czym w tym

konkretnym przypadku działania oskarżonego nie spowodowały żadnych negatywnych konsekwencji prawnych.

Konstatując niniejsze rozważania stwierdzić należy, iż biorąc pod uwagę rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiary wyrządzonej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu, wagę naruszonych przez sprawcę obowiązków, jak również postać zamiaru i motywację sprawcy, czyn jakiego dopuścił się oskarżony cechuje znikomy stopień społecznej szkodliwości. Jak słusznie zauważył obrońca oskarżonego, wyjaśniając w toku postępowania przygotowawczego w charakterze podejrzanego B. S. (1) oświadczył, że rozumie treść przedstawionego mu zarzutu i pouczenia, przyznał się do zarzucanego mu czynu oraz złożył następujące wyjaśnienia w sprawie: „był to rok 2020 podczas strzelania na strzelnicy w miejscowości R. wykorzystałem moment, gdy prowadzący szkolenie coś tłumaczył innemu uczestnikowi strzelania i w trakcie ładowania broni z której mieliśmy strzelać wziąłem 1 sztukę amunicji tylko i wyłącznie na pamiątkę - to był nabój od AK 47. Bardzo tego

żałuję, nie wiedziałem że posiadanie 1 sztuki amunicji jest zabronione, mam (...)lat, jestem jeszcze młody wszystkiego nie wiem - nauczka na przyszłość. Ten nabój od przeszło roku stał u mnie w pokoju na półce jak ozdoba, był zabrany ze strzelnicy tylko i wyłącznie w tym celu jako ozdoba - pamiątka, nigdy wcześniej nic innego nie zabrałem ze strzelnicy, nie posiadam w domu innego przedmiotu którego posiadanie jest zabronione”.

Należało podzielić w całości argumentację obrońcę oskarżonego, zgodnie z którą postać zamiaru oraz motywacja oskarżonego, jak również rodzaj naruszonych przez niego reguł ostrożności i stopień ich naruszenie pozwala na przyjęcie, iż społeczna szkodliwość czynu popełnionego przez oskarżonego jest znikoma. B. S. (1) jest jeszcze bardzo młodym, a tym samym niedoświadczonym człowiekiem, który nie zdawał sobie sprawy z tego, iż posiadanie jednej sztuki amunicji jest zabronione, tym bardziej iż nigdy nie nosił się z zamiarem jej wykorzystania w jakikolwiek sposób. Przyjąć zatem trzeba, iż oskarżony działał z zamiarem ewentualnym, którego postać należy oceniać łagodniej niż sytuację, gdyby miał on

pełną wiedzę co do
bezpprawności zarzucanego
mu czynu. Dla B.
S. (1) posiadanie
jednej sztuki naboju
miało znaczenie tylko i
wyłącznie kolekcjonerskie,
pamiątkarskie z racji
żywego zainteresowania
tematyką militarną.
Dowodem powyższego
jest fakt, iż nabój
leżał od ponad półtora
roku na półce w
jego pokoju. Gdyby
posiadaniu tego naboju
towarzyszyła motywacja
działania stanowiącego
zagrożenie dla porządku
publicznego z pewnością
chciałby go ukryć, aby
nie narażać się na
zainteresowanie
otoczenia, a tym samym
ujemne konsekwencje
prawne. Ponadto, takie
ukierunkowanie działań
oskarżonego wiązać by się
musiało z posiadaniem
większej ilości amunicji,
w tym broni, a tego w
niniejszej sprawie brak.

W konsekwencji ujemny
ładunek przypisanego
oskarżonemu czynu nie
przekracza progu
wskazanego w art. 1
§2 k.k., a tym samym
postępowanie w stosunku
do niego winno ulec
umorzeniu na podstawie
art. 1 §2 k.k. w zw.
z art. 17 § 1 pkt 3
k.p.k. Zgodnie bowiem
z powołanymi przepisami
prawa odpowiedzialności
karnej podlega ten
tylko, kto popełnia
czyn zabroniony pod

groźbą kary przez ustawę obowiązującą w czasie jego popełnienia. Nie stanowi przestępstwa czyn zabroniony, którego społeczna szkodliwość jest znikoma. Natomiast w świetle art. 17 § 1 pkt 3 k.p.k. nie wszczyna się postępowania, a wszczęte umarza gdy społeczna szkodliwość czynu jest znikoma.

Niewątpliwie dla oskarżonego sam fakt wszczęcia postępowania jest już dolegliwością samą w sobie, wynikającą z podejmowanych przez organy ścigania czynności procesowych, w tym zawiadomienia szkoły, w której się uczy, co związane było z koniecznością odbycia rozmowy z Dyrekcją, stawiającej pod znakiem zapytania możliwość kontynuowania nauki w tej placówce. Gdyby rzeczywiście tak się stało, w gruzach leżałyby jego plany co do wybranej ścieżki edukacyjnej, której zwieńczeniem mają być studia wojskowe. Uświadomienie sobie konsekwencji czynu, co do karalności którego zupełnie nie miał świadomości, jest dla niego wystarczającą przestrożą, która z całą pewnością uchroni go lepiej, aniżeli jakakolwiek kara od jakichkolwiek zachowań, skutkujących odpowiedzialnością karnoprawną, a tym

samym mogących
rzutować na jego plany
zawodowe. Oskarżony jest
dobrze zapowiadającym
się młodym człowiekiem,
ze ściśle sprecyzowanymi
planami na przyszłość,
związanymi z szeroko
pojętą wojskowością. B. S.
(1) wszedł w posiadanie
1 sztuki amunicji będąc
nieletnim, tj. mając 16
lat. Trudno w takiej
sytuacji wymagać od
niego przezorności czy
też zapobiegliwości, jeżeli
chodzi o konieczność
weryfikacji pewnych
faktów, w tym stanu
prawnego dotyczącego
określonych zdarzeń,
którą powinien
charakteryzować się
dorosły człowiek. Realia
sprawy wskazują na to,
że oskarżony na pewnym
etapie rozwoju swoich
zainteresowań zaspokoił
chęć posiadania w celach
kolekcyjnych 1 sztuki
naboju i już nigdy
potem nie podejmował
żadnych działań, które
świadczyłyby o zmianie
jego motywacji czy też
jej innym od samego
początku charakterze,
aniżeli to przedstawia.
Nie bez znaczenia jest
również to, iż B. S. (1)
wraził skruchę co do
popelnionego przez niego
czynu, wyraźnie przy tym
akcentując, iż jest to
dla niego wystarczająca
nauczka na przyszłość.
Okoliczności te znajdują
pełne odzwierciedlenie w
przeprowadzonym przez
kuratora sądowego

wywiadzie
środowiskowym.

Powyższe argumenty świadczą o tym, iż czyn oskarżonego miał wyłącznie jednostkowy wymiar, i jako taki nie naruszył porządku publicznego, stanowiącego przedmiot ochrony z art. 263 § 2 k.k.

Całościowa zatem ocena wszystkich okoliczności mających wpływ na stwierdzenie znikomego stopnia społecznej szkodliwości czynów oskarżonego doprowadzić musiała Sąd do decyzji o umorzeniu postępowania karnego na podstawie art. 17 § 1 pkt 3 k.p.k.

Natomiast podnoszona przez Prokuratora okoliczność, że występowały sygnały o posiadanych przez oskarżonego wcześniejszych problemach z prawem w związku z namalowaniem na ścianach graffiti i prowadzonym przeciwko niemu postępowaniu karnym nie mogło mieć żadnego znaczenia z punktu widzenia oceny karygodności jego czynu. Nie ulega bowiem wątpliwości, że nie wpływają na stopień społecznej szkodliwości czynu okoliczności, które są związane ze sprawcą. To czyn ma być karygodny. Nie są zaś istotne dla oceny stopnia społecznej szkodliwości

<p>czynu okoliczności związane wyłącznie z jego osobą. Treść art. 115 § 2 k.k., który zawiera zamknięty katalog kryteriów oceny stopnia społecznej szkodliwości czynu, nie pozostawia wątpliwości, że dominujące znaczenie w tym zakresie mają okoliczności strony przedmiotowej, do której dołączono tylko dwie przesłanki strony podmiotowej (postać zamiaru i motywację sprawcy), a pominięto natomiast okoliczności związane z samym podmiotem czynu, tj. sprawcą, takie jak wiek, opinia, właściwości i warunki osobiste, które wpływają na wymiar kary.</p>			
	3.5. Uniewinnienie		
<p>Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia</p>			
<p>4. KARY, ŚRODKI KARNE, PRZEPADEK, ŚRODKI KOMPENSACYJNE I ŚRODKI ZWIĄZANE Z PODDANIEM SPRAWCY PRÓBIE</p>			
<p>Oskarżony</p>	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>

B. S.	2	2	Na podstawie art. 45a § 1 k.k. Sąd w punkcie 2 wyroku orzekł wobec oskarżonego przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodu rzeczowego w postaci jednej sztuki amunicji, tj. naboju 7,62 mm wz. 43 z pociskiem PS jako przedmiotu służącego do popełnienia przestępstwa, którego posiadanie jest zabronione i zarządził jego zniszczenie.
5. INNE ROZSTRZYGNIECIA ZAWARTE W WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
6. INNE ZAGADNIENIA			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			

7. KOSZTY PROCESU		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
3	O kosztach sądowych orzeczono na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k.	
8. PODPIS		

C., dnia 15 czerwca 2022 roku